

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Marií Žiškovou v právní věci žalobce **DPÚK a.s. (dříve Dopravní podnik Ústeckého kraje, a.s.)**, se sídlem Lumíerů 181/41, 152 00 Praha 5, zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, 613 00 Brno, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 4. 7. 2007, č. j. R 138/2006/01-12460/2007/310, o zneužití dominantního postavení, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2008, č. j. 62 Ca 42/2007 - 337,

takto:

Řízení se přerušuje.

Odůvodnění:

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo:	13 -10- 2009 D
Číslo:	UAS-133/6/2009 Vyřizující: COB
Přílohy:	Mag. Vráš

Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2006, č. j. S 227/06-19569/06-SOHS II, žalovaný vyslovil, že žalobce ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), zneužil svého dominantního postavení na trhu poskytování dopravních služeb v regionální linkové autobusové dopravě na území Ústeckého kraje na újmu spotřebitelů poptávajících tyto služby: dne 1. srpna 2006 totiž přerušil provoz 2135 spojů veřejné linkové autobusové dopravy na území Ústeckého kraje, přičemž tento svůj úmysl oznámil Ústeckému kraji teprve dne 26. července 2006. Neposkytnul tak dostatečný časový předstih umožňující včasnou adaptaci Ústeckého kraje a spotřebitelů na nastalou situaci. Žalovaný žalobci takové jednání do budoucna zakázal a uložil mu za ně pokutu ve výši 700 000 Kč. Zároveň vyslovil, že porušení citovaného ustanovení bez objektivně ospravedlnitelného důvodu nebylo ve správním řízení prokázáno.

Žalobcův rozklad podaný proti tomuto rozhodnutí zamítl předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 4. 7. 2007 a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobu, již žalobce podal proti rozhodnutí předsedy žalovaného, Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 17. 9. 2008.

Žalobce v kasační stížnosti proti tomuto rozsudku zformuloval řadu námitek svědčících podle jeho názoru o nesprávném posouzení právní otázky v předchozím řízení, o vadách řízení před správním orgánem, o zmatečnosti řízení před soudem a o nepřezkoumatelnosti rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. a) – d) s. ř. s.], a navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Brně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Jako jednu z kasačních námitek označil žalobce i podjatost předsedy žalovaného. Zdůraznil přitom úzký vztah mezi řízením o správním deliktu a soudním řízením trestním; je podle něj nepřijatelné, aby na předsedu žalovaného byly kladeny nižší nároky než na trestního soudce (srov. k tomu i rozhodování Nejvyššího soudu ve věcech trestních). Oba se musejí zdržet

všeho, co zpochybňuje jejich nepodjatost – tedy nadstandardních styků s advokáty účastníků řízení, předjímání výsledku řízení apod. Takové jednání nelze tolerovat jen proto, že jeho aktérem je vedoucí ústředního správního úřadu, který je vystaven mediálnímu tlaku. Žalobce se domnívá, že předčasná kategorická tvrzení předsedy žalovaného o žalobcově vině musela podvědomě působit na zaměstnance žalovaného, kteří byli činní ve správním řízení. Pokud by takto vystupoval předseda soudu a veřejně deklaroval odsouzení obžalovaného ještě před rozhodnutím soudu, byl by tím vedle důvodu pro delegaci věci založen i důvod pro jeho kárné řízení. Předseda ústředního správního úřadu je však na rozdíl od předsedy soudu vybaven přímou řídicí působností vůči zaměstnancům úřadu a může přímo zasahovat do výše jejich platu. Soud tedy podle žalobce nevyvrátil to, že žalovaný mohl být ovlivněn mediálními výroky svého předsedy.

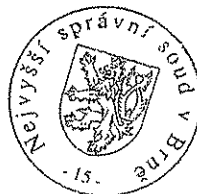
Žalobce dále nesouhlasil ani s tím, že účast předsedy žalovaného na soukromé oslavě advokátní kanceláře patří do kategorie kontaktů s odbornou veřejností. Účast na takových akcích a fakt, že si předseda tyká s představiteli advokátní kanceláře zastupující Ústecký kraj, samy o sobě nemusejí zakládat pochybnosti o nepodjatosti předsedy; souhrn těchto skutečností spolu s mediálním vystupováním předsedy a jeho nečinností v dalších řízeních týkajících se žalobce však k takovým pochybám vede. Předseda přitom nemá zákonem stanoveny žádné mediální a společenské povinnosti, kterými by bylo možno toto jeho chování – vhodné spíše pro politika – vysvětlit. Žalobce popírá názor krajského soudu, podle něž se od úředních osob očekává komentování průběhu správního řízení; zejména to – s ohledem na presumpci nevinoty – nemůže platit v řízení o správních deliktech. Podle žalobce není nutno prokazovat osobní poměr předsedy žalovaného k věci či k zástupcům účastníků (to by spíše zakládalo podezření ze spáchání trestného činu), nýbrž postačí pouhé pochybnosti o jeho nepodjatosti; ty jsou v této věci dány (srov. nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 722/05). Sám krajský soud ostatně spatřoval v chování předsedy jistou nepřístojnost, když připustil, že by u něj byl na místě uvážlivější přístup k plnění jeho mediálních a společenských povinností.

Žalobce připomněl, že již v žalobě navrhol, aby krajský soud přerušil řízení a předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení § 14 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, který brání vyslovení podjatosti předsedy žalovaného. Existence této úpravy totiž vylučuje vedení řádného správního řízení, neboť umožňuje, aby v řízení vystupovaly a rozhodovaly zjevně vyloučené úřední osoby, a dostává se tak do rozporu s právem na spravedlivý proces.

Nejvyšší správní soud při předběžném projednávání věci zaujal názor, že ustanovení § 14 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jehož je třeba ve věci použít, je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, konkrétně s čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod. O neústavnosti platného zákona si Nejvyšší správní soud nemůže učinit právní závěr sám, protože je jím vázán. V takovém případě však předloží věc Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Z důvodu současně podávaného návrhu na zrušení citovaného ustanovení přerušila předsedkyně senátu, jemuž byla věc přidělena k projednání a rozhodnutí, řízení o kasační stížnosti podle § 48 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. října 2009

JUDr. Marie Žiškova, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Kloudová, DiS.

Klauseal